

vaten, maar doordat tegelijkertijd de bloeddruk daalt, verandert de doorstroming van de hersenen weinig of niet. Het is inderdaad gebleken dat aminofylline een matige vasoconstrictor voor de hersenen is. Dit geldt ook voor coffeïne. Ergotamine, in het bijzonder het preparaat „Hydergin”, verwijdt de hersenvaten, terwijl, alweer door de daling van de bloeddruk, de totale doorstroming van de hersenen weinig of niet vermeerderd.

Voor de behandeling van die cerebrovasculaire stoornissen, bij welke men de doorstroming van de hersenen wil verbeteren, zijn dus, voor zover het betreft hun fysiologisch-farmacologische ondergrond, koolzuur en papaverine van waarde.

Haarlem, 19 december 1955

F. E. POSTHUMUS MEYJES

PROPHYLAXIS VAN POLYARTHRITIS RHEUMATICA ACUTA

Collega VAN DER MEER¹ betreurt het in zijn ingezonden stuk dat de sulfaprophylaxis bij acuut reuma in ons land nooit voldoende ingang heeft kunnen vinden. Hij meent de oorzaak te moeten zoeken in te nadrukkelijke waarschuwingen tegen het langdurig gebruik van sulfa-verbindingen. Bij deze uitspraak noemt hij mijn naam. Ik meen, dat hij dat ten onrechte doet.

Nergens heb ik gewaarschuwd tegen het gebruik van sulfonamiden zonder meer. Ik heb gewaarschuwd tegen het onoordeelkundige gebruik van deze en andere geneesmiddelen: men moet ze niet toepassen bij aandoeningen, waarbij geen succes is te verwachten of wanneer men dezelfde resultaten met onschuldiger geneesmiddelen kan bereiken.

Wanneer men met sulfa-preparaten of met penicilline het recidief van een ernstige ziekte zoals acuut reuma kan voorkómen, is men verplicht deze prophylaxis toe te passen, en men zal met een rustig geweten de risico's kunnen aanvaarden. Wanneer men dat bewust doet, zal men zeker letten op de eerste tekenen van allergie, en dan acht ik het risico niet groot.

Literatuur: ¹P. VAN DER MEER (1955) *Ned. T. Geneesk.* **99**, 3809.

Groningen, 12 december 1955

L. MEYLER

Het is niet mijn bedoeling geweest, collega MEYLER — geheel of gedeeltelijk — ervoor aansprakelijk te stellen, dat de sulfaprophylaxis bij acuut reuma in Nederland niet voldoende ingang heeft gevonden. Ik wilde hem slechts noemen als de voornaamste dergenen, die in ons land — terecht! — hebben gewaarschuwd voor de mogelijkheid van ernstige overgevoelighedsreacties bij langdurige toediening van sulfa-verbindingen.

Ik ben verheugd thans te vernemen dat ook collega MEYLER van mening is, dat langdurige toediening van sulfa-verbindingen of penicilline ter voorkoming van de recidieven van acuut reuma geoorloofd is en geen groot risico meebrengt, wanneer men let op de allergische reacties, die deze medicamenten kunnen veroorzaken.

Rotterdam, 29 december 1955

P. VAN DER MEER

MYXOOM VAN HET HART

Naar aanleiding van het referaat over myxoom van het hart¹ door C. J. RÜBSAAM Jr. merk ik op, dat deze diagnose door prof. VAN BUCHEM bij een patiënt is gesteld, waarna het gezwel operatief door mij werd verwijderd.

Prof. VAN BUCHEM deed mededeling hiervan op een vergadering van de Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, en ik beschreef het geval op een vergadering van de Nederlandse Vereniging voor Thoraxchirurgie. Hierover zal een artikel in *Circulation* verschijnen.

Literatuur: ¹Referaat (1955) *Ned. T. Geneesk.* **99**, 3797.

Groningen, 12 december 1955

L. D. EERLAND

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — Q-KOORTS. De *Chronicle of the World Health Organization* (1955, bl. 335) geeft een overzicht van de verspreiding van Q-koorts over de wereld. Geen werelddeel bleef verschoond. Het is opmerkelijk dat Nederland en de drie Scandinavische landen in Europa uitzonderingen zijn; duizenden sera zijn in die landen op tegenstoffen onderzocht, doch steeds met negatieve of twijfelachtige uitkomst. De verklaring zoekt men in de omstandigheid dat in de van Q-koorts vrije landen weinig vee wordt ingevoerd. Nieuw-Zeeland, dat eveneens vrij is, controleert het geïmporteerde vee serologisch.